

ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ «ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ»

Μια περιδιάβαση...

Και ξαφνικά...ανοίγεις μια θύρα και βρίσκεσαι στην πίσω πλευρά των πραγμάτων, στην αθέατη, εκείνη που συνιστά έναν «τόπο» σου, με το χρόνο σταματημένο στην ηλικία της αθωότητας, κι έχεις το αίσθημα της συμμετοχής σου – μαζί με τον καλλιτέχνη – στη δημιουργία μιας «άλλης πραγματικότητας», καθώς κινείσαι ανάμεσα σε υλικά, που υποταγμένα σε ήπια συναισθήματα, συνθέτουν τον ξεχωριστό σου χωροχρόνο.

Περιδιαβάζεις σαν σε όνειρο, μ' ανοιχτές τις οράσεις, κάτω από «τοτεμικά» δωρικά βλέμματα, σε μια διαρκή αναζήτηση του Ωραίου, με την αίσθηση της κοινότητας – ως κοινωνίας ανθρώπων του ίδιου χώρου – παρούσα παντού.

Ανάμεσα από μορφές και εικόνες μιας ποικιλόμορφης ζωής με τη μέθη του στήθους που αναζητά το δικό του εσωτερικό περιθώριο... Σαν σ' έναν κόσμο σε διαρκή κίνηση και δράση και σαν μια μελωδία απόκοσμη, συναρπαστική, που σ' ανεβάζει, λες, πάνω και πέρα απ' τα πράγματα και δεν μπορείς πια, παρά να γίνεις ένα πρωταλφάβητο παιδί στο θρανίο της γνώσης, αναζητώντας εντός σου βαθιά, τη δική σου ερμηνεία της ύπαρξης σου, συνθέτοντας, τη δική σου πρόταση για τον κόσμο...

Ανοίγεις μια θύρα...κι ανάλαφρος, απεκδυόμενος τα διάτρητα μάτια της καθημερινής σου πραγματικότητας, περνάς στην περιοχή της Τέχνης, όπου αισθάνεσαι να συντελείται το «θαύμα».

Τάσος Κανάτσης

THE THEODOROS PAPAYANNIS MUSEUM OF CONTEMPORARY ART

A tour ...

And suddenly ... you open a door and you find yourself on the rear side of things, the unseen side, that which is a 'locus' for you. With time stopped at the age of innocence, and you have the feeling of participation - together with the artist - in the creation of 'another reality', as you move among the materials, which, made subject to mild emotions, make up your special time/space.

You walk around as if in a dream, with senses of sight open, beneath 'totemic' Doric gazes, in a constant quest for the beautiful, with the feeling of community - as a society of people belonging to the same space - present everywhere.

Among the figures and images of a multifarious life, with the intoxication of the breast which seeks its own inner margin ...

As if in a world in a state of continuous motion and action and like an otherworldly, enchanting, melody which, you feel, raises you over and above things, and you now can do no other than become a child, beginning his alphabet on the school bench of knowledge, searching deep within yourself for your own interpretation of your existence, composing your own proposal for the world ...

You open a door ... and lightweight, casting off the tattered garments of your everyday reality, you pass into the realm of Art, where you feel the 'miracle' taking place.

Tasos Kanatsis